

Wat is stigma?

Ik voel mij gediscrimineerd als mensen zeggen: 'Oh, dat is die gek die van het dak is gesprongen. Die altijd zo hysterisch kan gillen. Ze is gewoon gek joh, geen aandacht aan geven. Ze stottert, ze is dyslectisch en kan niks; ze begint overal aan, maar maakt niets af. Ze is gevluucht in een sekte; dat doen alleen echte gestoorden, ze heeft Godsdienstwaan! Ze ziet ze vliegen. Ze heeft een label: Borderline stoornissen, ze heeft D.I.S en P.T.S.S. en ook nog angststoornissen; die eindigt in de goot.'

Ik was dat kleine meisje dat hulp van haar ouders nodig had, ik was het die geen woord durfde uit te brengen als ik onder de mensen was. Ik voel me gediscrimineerd, want ik ben een persoon, genaamd Lana, ik heb hobby's zoals schilderen en wandelen met mijn honden. Ik ben een zus, een moeder en een vriendin. Ik ben veel meer dan mijn ziekte. Ik heb geleerd te overleven en ook al heb ik soms een time-out nodig, ik heb wel degelijk kwaliteiten. Ondanks mijn dyslexie heb ik mijn levensverhaal op papier weten te zetten. Ik stond op de website van TenPages met een gedeelte van mijn manuscript en dat is daar heel veel gelezen. Daarna vond ik een uitgever die het uit wilde geven.

Nee, ik kan het niet alleen. Het zaadje van een roos heeft liefde, warmte van de zon en water nodig om te groeien en zo is het ook met mij. Ik heb liefde en aandacht nodig en ja, hulp van therapeuten, omdat ik niet wist hoe ik met die liefde en aandacht om moest gaan. Na twee en een half jaar opname en tien jaar therapie weet ik hoe ik met de mij aangereikte handvatten om moet gaan en kan ik ze inzetten waar nodig. Ik heb geleerd om te herstellen en ik zal moeten leren leven met mijn ziekte, want net als suikerziekte gaat dit niet over: ik heb medicatie nodig om stabiel te blijven.

Heel mijn leven wilde ik zijn zoals iemand anders: nu eens een tulp of een zonnebloem, dan weer een vergeet-mij-nietje. Uiteindelijk is me dat niet gelukt, want ik ben geboren zoals ik ben. Ik heb mijn eigen karakter en eigenschappen, ik ben geboren als een roos en hoe ik ook mijn best doe, ik ben en blijf die roos, die water, warmte en liefde van anderen nodig heeft. En ook al heb ik doorns en zit er af en toe een blaadje bij dat niet perfect is, ik ben wel mezelf. Ik ben een mooie, kleurrijke roos die mag bloeien: ik ben een mooi mens en het waard om te stralen. Iedereen heeft iets unieks: niemand is zoals jij!